

Neden, çünkü Türkiye’de rakıya yeniden zam geldiğini öğrendim. Hesapladım, 70’lik rakının Türkiye ile Almanya fiyatı neredeyse aynı hatta Avro/TL kuruna göre Almanya’daki bazen daha ucuz bile oluyor. Bu karşılaştırma fazla anlam taşımıyor çünkü asgari geçim endeksini de dikkate almanız gerekiyor. Bu durumda Almanya’da rakı Türkiye’dekinden ucuz, aradaki fark da sürekli artıyor.

Bu nedenle yeni değil yıllardan beri Türkiye’ye gidenlerin götürdüğü makbul hediyeler arasında rakı ve Egetürk sucuk da yer alıyor.

Rakının Almanya’da daha ucuz olması bir bölüm politik mülteciyi yakından ilgilendiriyor. Bunu şuradan biliyorum: Türkiye’de iken ülke dışındakilere ağzına geleni söyleyen ama kendisi de pek bir şey yapmayan, sadece ortalıkta dolaşıp yapıyormuş gibi görünen tipler, bir nedenle ülkeyi terk etmek zorunda kaldıklarında ucuz rakıyı hemen keşfediyorlar. Bu gibileri gelmelerinden en fazla bir yıl sonra meyhanelerde aramaya başlıyorsunuz. Her kentte Türkler ya da Kürtler tarafından işletilen kimisi türkü-bar çeşidi kimisi başka çeşit olan ama müziği ve rakısı bulunan mekanlar vardır. Bu tiplerin her birinin takıldığı yerler bulunur, en iyisi oradan aramaktır.

Sadece bir şekilde iltica etmek zorunda kalanlar mı, Türkiye’den şu veya bu nedenle Avrupa ülkelerini ziyarete gelen devrimciler de benim gibi insanları hayretler içinde bırakıyor. İçkiye karşı değilim, ben de arada bir içerim ama bunlar nasıl içiyor, kavraması zor... Beden alkole alışmış, yoksa normal bir insan bu kadar içemez.

Türkiye devrimci hareketinde –Kürtler dahil- çok sayıda insan fena halde içiyor. İçerken muhabbet de eksik olmuyor. Artık anılarınızı mı konuşursunuz yoksa Türk ve Kürt devrimcilerinin sorunlarına cevap mı ararsınız; orasını bilemem.

Türkiye’den şu veya bu nedenle gelen ve iltica eden kadın ve erkek, bazıları da örgütlerinde sorumlu düzeyde olan devrimcilerin bir bölümünün burada kabak çiçeği misali nasıl açıldıklarını görünce, ister istemez “bunlar eskiden de böyleymiş” diye düşünüyorsunuz. İnsan kısa sürede

bir uçtan ötekine savrulamaz. Türkiye’de iken “devrimci mahalle baskısı” sonucu isteklerini yaşayamayanlar, bunları bastırmak zorunda kalanlar, burada açıldıkça açılıyorlar.

Bu açılmanın önemli bir bileşenin cinsellik olduğunu rahatça düşünebilirsiniz. İnsanların hangi yaşta olurlarsa olsunlar cinselliklerini yaşamalarına, normalde çoktan bitmiş olması gereken ilişkilerini bitirmelerine karşı değilim. Ama insanın ilkelerinin olması gerekir ve bunun sosyalist olmakla ilişkisi yoktur. İnsan kendini önüne gelenle yatacak kadar düşürmemelidir. Yılların birikmiş duygularıyla hareket edenlere bunu anlatmak mümkün değil, biliyorum ama insan en azından kendisine saygı duyuyorsa böyle yapmalı.

Yanlış değerlendirmeler, yanlış beraberlikler olabilir ama bu başka bir şeydir.

Brüksel’de televizyon programına gittiğim zaman oraya İngiltere’den gelenlerle birlikte gelen bir arkadaş vardı. Benden her gelişimde iki büyük rakı getirmemi rica ederdi. Tabii sarıp sarmalayarak, görünmeyecek şekilde getirmemi...

Nedeni ise, İngiltere’de rakı fiyatı Almanya’dakinin neredeyse iki katıydı. İsteğini yerine getirirdim. İnsan 4-6 haftada bir iki büyük rakı bitiriyorsa, olabilir tabii... Üstelik efendice konuşan akli başında bir kişiydi.

İngiltere içkinin alkol derecesine göre vergi alıyordu, uzonun derecesi biraz düşük olduğu için rakıya göre epeyce ucuzdu ama insanlar alışmış bir kere, ille de rakı olacak...

Sürekli ve çok içenlerin bundan vazgeçmesi mümkün değildir. Bütçesi fazla zorlanan evde rakı yapar ama yine içer.

İnsanlardaki ikiyüzlülüğü sevmiyorum. Rakı sofralarının bir çeşit deşarj olma yeri olduğunu biliyorum. Rakı içerken memleketi konuşmak Atatürk’ten kalma bir gelenektir. Hiç sevmiyorum açıkçası...

Bazılarına doktor söylemiş: ya rakıyı bırak ya da karaciğer seni bırakacak...

Artık hangisi hangisini bırakır, belimem...

Bu kadar laftan sonra şimdi bir duble içsem mi diye düşünüyorum.

Neredeyse altı ay olmuştur, rakı içmedim.